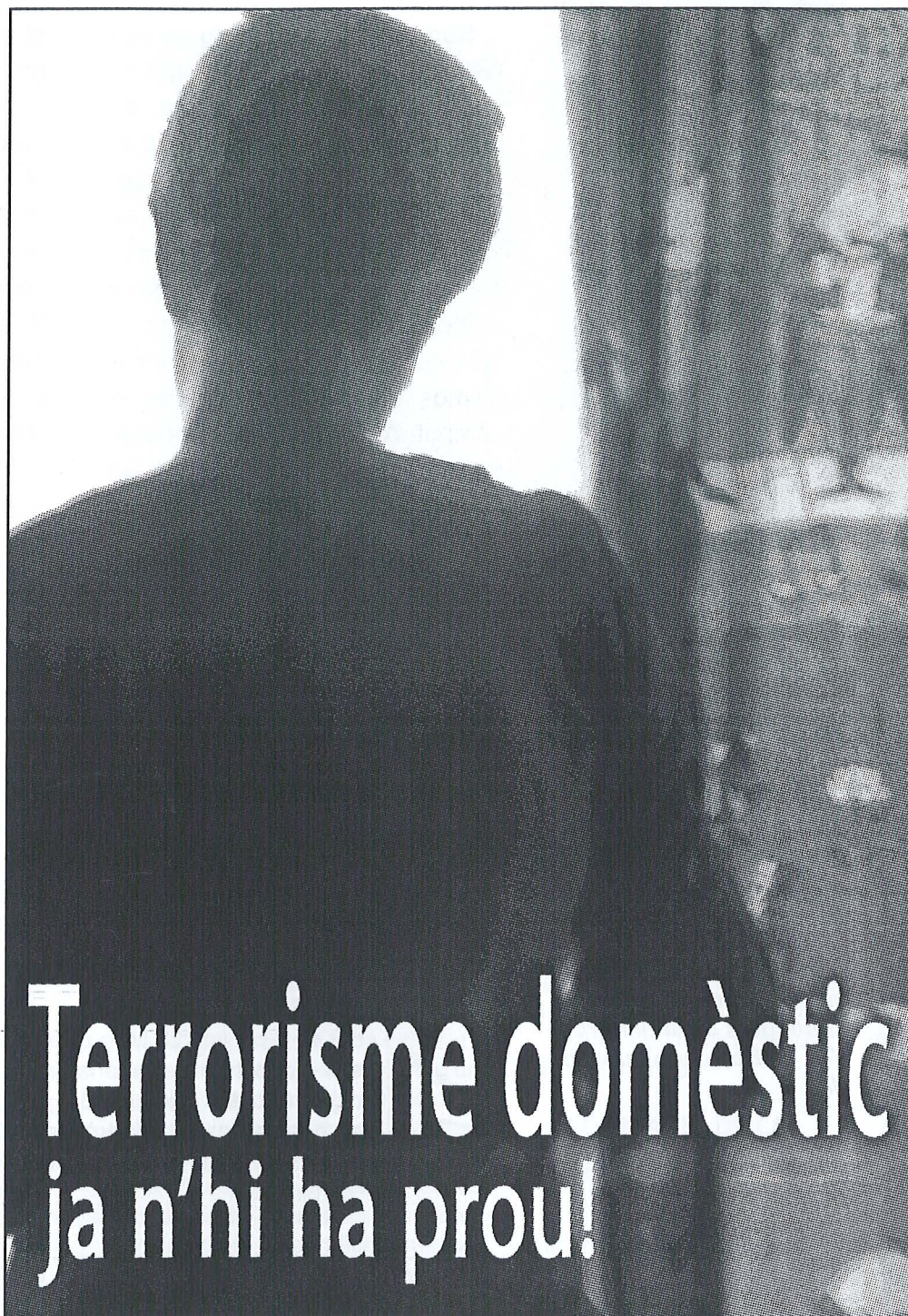

l'aveudebenicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 13 de maig de 2005 • Núm. 484 • Any X • 0.75 Euros

MÚSICA: La nova Coral "Da Capo" alimenta el panorama musical a Benicarló

Terrorisme domèstic ja n'hi ha prou!

Una gàrgola provocava humitats a la façana del Convent de Sant Francesc

La Banda de Música s'imposa al Festival de Bandes de Lleida

484

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

EDITORIAL

Les xifres de violència domèstica enregistrades a la nostra població ens fan tremolar. El fenomen es pot qualificar de terrorisme domèstic

EL TEMA

5 homes formen part de les 34 ordres d'allunyament dictades. Son algunes de les xifres que donem a conèixer

MEDI AMBIENT

Pere Bausà analitza la investigació espacial i les despeses que aquesta genera a nivell mundial

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

ESPORTS

El CN Benicarló es consolida com el millor club castellonenc

Terrorisme domèstic

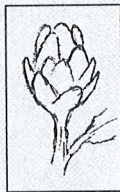
Són només un número en una llista de morts que solen aparèixer, amb massa freqüència, en els informatius. A diferència d'altres morts, tenen noms i cognoms. És l'únic honor que mereixen després de molts patiments.

Les víctimes del terrorisme domèstic creixen cada vegada més sense que s'articulen mecanismes efectius per a frenar el còmput. Amagades i atemorides, en molts casos no els queda un altre remei que aguantar.

A les víctimes se'ls incita a la denúncia. En alguns casos, aconseguiran una orde d'allunyament. L'any passat, deu, van ser trencades en tota Espanya amb

el resultat de la mort de la víctima. Per als que ens dediquem al periodisme, arribar a comprendre perquè una víctima no denuncia al seu agressor és fàcil després d'escoltar un testimoni en primera persona. Sola, aïllada i amenaçada de mort en molts casos. Pallisses constants i terror. Por inclús a la vida, per haver-la fet inútil com bé s'encarrega de recordar-li el seu agressor.

El terrorisme domèstic, com ens hem atrevit a qualificar en este setmanari, és molt més que una llacra social. No tanquem els ulls. Benicarló també la pateix. I tot és poc per acabar amb ella.

CARXOFA: avui repartirem moltes carxofes. Un bon grapat, és una sola, per a Maria Rico, futura reina de les festes d'agost. I un basquet per a la Coral, en són més a repartir, que enguany tornen a organitzar el cant a les comarques i així tindrem una altra vegada el poble inundat de músics i música. Atenció, cal anar al concert.

PANISSOLA: els capellans tot ho bategen! No sabem ben bé a qui se li ha acudit. Mira que anar a Sant Gregori amb carabasses i petxina! Si per anar a Santiago ja queda un poc coent, diguen vostès com queda per anar a Sant Gregori. La canya amb romer, molt bé, però els atributs de Sant Jaume, per a Sant Jaume. Una panissola per al cervell tan il·luminat. Al final tot serà "camino".

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLERCtra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Violència domèstica

La Policia Local té trenta-quatre ordres d'allunyament en vigor, corresponent cinc d'elles a homes. L'evolució és a l'alça

text REDACCIÓ

Es el resultat d'un intricat camí on es troben tradició, costums i educació masclista. El perquè no es denuncia estes situacions de maltractaments queda en el silenci de quatre parets mudes, testimoni de les agressions. Una víctima, diuen els especialistes, està anul·lada psicològicament pel seu agressor, que s'ha encarregat de fer-li assumir la seua presumpta ineptitud i d'acabar amb el seu cercle familiar i d'amistats. Aïllada i vexada en un món de maltractaments, la víctima acaba creient que l'agressor té raó. Eixir del pou és difícil. Reompondre una vida trencada, més. Les campanyes de conscienciació són necessàries i molt lentament van donant els seus fruits. Les denúncies s'incrementen any rere any. Però encara ens falten les estadístiques sobre quantes persones aconseguen refer la seua vida. L'engranatge encara no funciona a la perfecció, perquè les mesures cautelars que s'adopten en molts casos, són trencades. Sense entrar en detalls ni anàlisis profundes, el mapa que traça el terrorisme domèstic a Benicarló cal recórrer-ho sobre les xifres que ofereix Policia Local, Guàrdia Civil i Serveis Socials. Són xifres i més xifres. La reflexió sobre elles requeria, tal vegada, un debat social seriós sobre el tema en la nostra ciutat.

QUÈ S'ENTÉN PER VIOLÈNCIA DOMÈSTICA?

Jurídicament, es tracta d'un Supòsit penal que castiga l'exercici de la violència física o psíquica sobre determinades persones amb què existisca una relació familiar o de convivència. La vio-

lència haurà de produir-se dins l'àmbit domèstic o familiar o dins d'una relació de dependència semblant, en una relació específica de vincles familiars molt estrets i afectius.

El terrorisme domèstic és un fenomen social generalitzat, que ataca totes les classes socials, independentment de l'estatus econòmic que s'ostenta. Este tipus de violència comprén diverses modalitats que els experts han acordat agrupar en tres categories: física, sexual i psicològica. Esta última és la més difícil de provar davant d'un tribunal. És difícil també establir les causes que porten a un agressor a perpetrar el delictes.

El perfil queda desdibuixat per la impossibilitat d'establir un patró conjunt. Com s'ha indicat anteriorment, homes i dones poden ser víctimes o agressors, siga quina siga la seua classe social. Segons sospiten els experts les denúncies presentades són només la punta de l'iceberg d'un problema de grans dimensions socials. En este sentit, indiquen que, entre les classes més baixes de la societat, és més difícil que l'agredit present una denúncia. En estos casos, és habitual que siga un dels membres de la família, el que propor-

cione el suport familiar. Per a l'agredit, la presentació de la denúncia i el consegüent desmembrament del nucli familiar sol suposar el desemparament social i econòmic.

Entre les classes altes, creuen els experts, també és difícil que afloren este tipus de delictes per mitjà de la presentació de denúncies. Una educació tradicional i la posició superior dins de l'escala social podrien ser les causes que porten a esta classe social a negar l'existència de maltractaments dins l'àmbit familiar.

MODIFICACIÓ DE LA LEGISLACIÓ

En 1995, l'Assemblea General de l'ONU va adoptar la Declaració sobre l'eliminació de la violència contra la dona, ampliant d'esta manera, el marc de la discriminació de la Convenció per a l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la dona per a incloure la violència basada en el gènere.

Al setembre del 2003 es va modificar el Codi Penal Espanyol pel que fa als delictes de violència domèstica incorporant un conjunt de mesures legals dirigides a lluitar contra estos delictes i a oferir

Els casos augmenten un 450 per cent

ve de la pàgina anterior

major seguretat a les víctimes.

Amb esta reforma, en primer lloc, les conductes considerades en el Codi Penal com a faltes de lesions, quan es cometen en l'àmbit domèstic passen a considerar-se delictes, amb la qual cosa s'obri la possibilitat d'imposar pena de presó i, en tot cas, la pena de privació del dret a la tinença i port d'armes. Cal assenyalar que el Codi Penal estableix com agreujant, el que la conducta es perpetre en presència de menors, o utilitzant armes, o tinga lloc en el domicili comú o en el domicili de la víctima, o es realitze trencant una de les penes de les previstes en l'article 48 del Codi Penal (privació del dret a residir en determinats llocs o acudir a ells; en la prohibició d'aproximar-se o comunicar-se amb la víctima, o a aquells familiars o persones que determine el jutge), o trencant una mesura cautelar o de seguretat de la mateixa naturalesa.

Després de presentar la denúncia, la presumpta víctima pot obtindre l'orde de protecció, que és una resolució judicial que es dicta al constatar l'existència d'una situació objectiva de risc per a una víctima de violència domèstica. La sentència ordena la seua protecció durant la tramitació d'un procés penal

EL TERRORISME DOMÈSTIC A BENICARLÓ

Dona entre 30 i 40 anys i espanyola. És el fred perfil d'una víctima del terrorisme domèstic, segons el Consell General del Poder Judicial. A Espanya l'any passat es van presentar un total de 21.329 denúncies per maltractaments en l'àmbit familiar. En el 73'6% dels casos, els jutges no tenien constància d'anteriors denúncies pel mateix delictes. La conseqüència fonamental que es desprèn d'esta dada és que hi ha un alt percentatge de maltractament domèstic submergit o que es manté en la zona fosca de l'anonimat. Centrant-nos en la nostra comarca,

en el Jutjat de Vinaròs es van presentar l'any passat, 154 denúncies per maltractaments en l'àmbit domèstic. En divuit casos, la víctima era un home i en cent trenta-sis, dona. La mateixa tendència d'agressions majoritàriament cap a dones es desprèn de les dades que maneja la Policia Local de Benicarló.

En el 2.004 davant de la Policia Local, es van registrar setze denúncies per maltractaments en l'àmbit familiar, amb el resultat de dotze detinguts. Dos d'ells eren dones. Per nacionalitats, nou eren espanyols, dos equatorians i un, marroquí. La Guàrdia Civil va rebre, en les oficines de la nostra ciutat, vint-i-tres denúncies pel

mateix delictes. En el 2.003, el primer any que el delictes es tipifica com a tal, les denúncies són menors. En les denúncies de la Policia Local, es van presentar deu

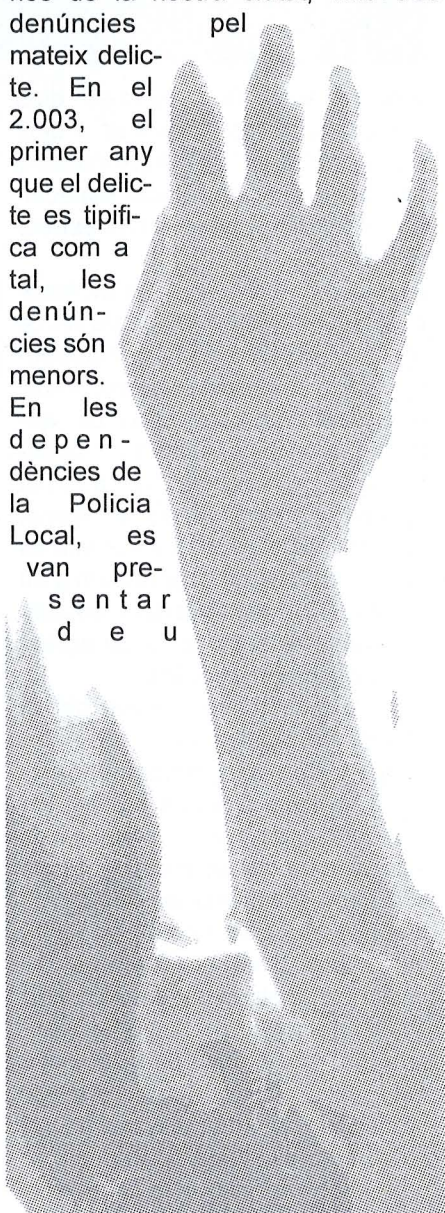
denúncies, amb el resultat d'una persona detinguda. Davant de la Guàrdia Civil, només es van presentar sis. Atenent a les ordres de protecció, la Policia Local de Benicarló té trenta-quatre en vigor, corresponent cinc d'elles a homes.

José Manuel Díez, tinent coronel de la Guàrdia Civil, destaca que a Benicarló "han augmentat significativament les denúncies en l'últim any" i assegura que en tota la província de Castelló "és el delictes que més ha augmentat". En concret, en el primer trimestre d'enguany, l'índex ja se situa "en el 450%". Les causes, diu, podrien buscar-se que "moltes conductes, quan es parla molt d'elles, pareix que es converteixen en un factor criminalitzador" que incita a la denúncia.

ELS MECANISMES DE LLUITA A BENICARLÓ

La regidoria de Benestar Social ha posat a disposició de les víctimes del terrorisme domèstic a Benicarló un servei de teleassistència gratuït. Els únics requisits necessaris per a accedir a ell són que tinguen una orde d'allunyament i que no conviuen amb l'agressor. I ser dona. Només dos de les trenta-quatre que posseeixen l'orde d'allunyament ho han sol·licitat. En un dels casos, per incompliment de les condicions necessàries per a accedir al servei, no va ser concedit.

Una vegada concedit el servei es rep un terminal telefònic adaptat que permet que les dones en risc de patir violència puguen entrar en contacte, davant de situacions d'emergència, amb un centre coordinador. El GPS que incorpora el terminal, permet la seua localització immediata i la seua situació es comunica als cossos de seguretat de l'Estat perquè acudisquen en el seu auxili. És una bona arma per a lluitar contra el terrorisme domèstic, però no se sol·licita. A més, deixa fora els homes, que avui en dia, també denuncien maltractaments i comparten amb ordes d'allunyament.

Nova Coral "Da Capo"

text NATÀLIA SANZ

La nostra ciutat compta des de fa uns mesos amb una nova formació coral, el Cor 'Da Capo' Benicarló, composta per joves cantaires provinents de la Coral Juvenil Kylix. Així doncs, aquests coristes inicien una nova etapa, tal com es fa quan una partitura es torna a interpretar da capo.

El concert de presentació tindrà lloc, de manera conjunta amb l'Orquestra Barroc Eufònic Vinaròs, el proper dissabte 21 de maig a les 20.30 h. a l'església de Sant Pere Apòstol de Benicarló.

El repertori que s'oferirà es va estrenar el passat 23 d'abril, dia de Sant Jordi, a la ciutat de Tarragona, on van ser convidats per la Societat Coral L'ancora i

l'Ajuntament de Tarragona. L'excel·lent acústica de l'església del Convent de les Carmelites Descalces va contribuir a l'èxit aconseguit.

Dissabte s'inclouran cants tradicionals de Cuba i Àfrica i arranjaments corals de conegudes bandes sonores, com Unchained Melody de Ghost o The Pink Panther Theme. Per una altra banda, l'Orquestra Barroc Eufònic Vinaròs interpretarà el Concerto Grosso n° 6 de Haendel. Per a finalitzar, cor i orquestra oferiran dues peces conjuntes.

APLEC DE CORALS

Organitzat per la Coral Polifònica Benicarlanda, l'Auditori de Benicarló va celebrar el passat cap de setmana la setzena edició

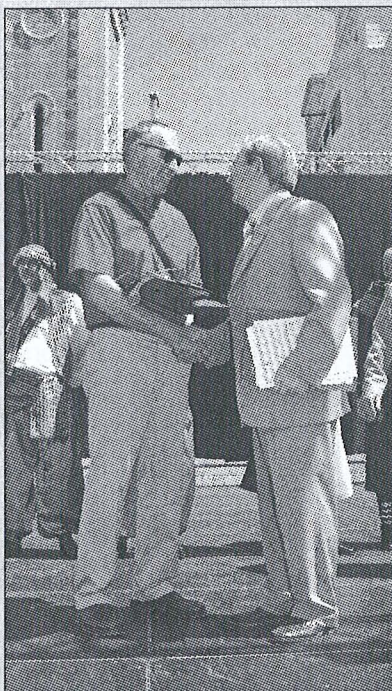
del aplec cant a les comarques. En este edició, han sigut quatre les corals participants: la de Sant Jaume de Vila-real, la Coral Iúbilo d'Alcanar, la Coral Polifònica Sant Pere del Grau de Castelló i l'organitzadora, la Polifònica Benicarlanda. Totes elles tenen una dilatada experiència en el cant coral i van entonar amb les seues veus, quatre peces cada una. L'acte es tancava amb la interpretació conjunta de la peça Nulla amicitia sine musica, de Johan Duijck. La passió pel cant unia, un any més, a quatre corals del nostre entorn gràcies a la Coral Polifònica Benicarlanda, motor de moltes de les activitats culturals que se celebren a Benicarló.

La Banda triomfa a Lleida

text A.M. CIUTAT DE BENICARLÓ

L'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" ha estat guardonada amb el primer premi del concurs de bandes de música celebrat el passat 8 de maig a Lleida. Dins de les festes de Moros i Cristians de Lleida organitzades ara fa 10 anys i recuperant una tradició històrica a aquesta ciutat, l'organització ha creat per primera vegada un concurs de bandes per tal de premiar a aquella agrupació participant a les desfilades que destaque més per la seua interpretació i presentació. L'acte es va realitzar pel matí i els 4 membres del jurat no tingueren cap dubte en atorgar per unanimitat aquest reconeixement a la Banda "Ciutat de Benicarló" entre les diferents agrupacions participants i provinents de les províncies de València i Alacant.

Les felicitacions del públic i

organització tant per l'acte del matí com per la desfilada solemne de la vesprada van ser molt importants, constituint un motiu

més de motivació pel treball ben fet.

La participació de la banda a les festes de Lleida va començar al 2001 i és l'única agrupació en la que l'organització ha confiat tots els anys, demostrant la diversitat d'estils en els que la banda de Benicarló rendeix a un gran nivell.

La satisfacció entre el director, junta directiva i els músics era destacable i els propers actes constataran sense dubte el progrés i solidesa musical que la societat va adquirint cada any.

La propera activitat se centrarà en el concert de solistes locals acompanyats de la banda "Ciutat de Benicarló" a celebrar el diumenge 22 de maig a l'Auditori Municipal, continuant amb la programació de concerts i festivals de final de curs i temporada estival.

Canvien una gàrgola del Convent

text NATÀLIA SANZ

L'antiga gàrgola del convent de Sant Francesc ha sigut substituïda. El moviment del mur de la façana havia provocat que la gàrgola es desplaçara del seu eix original i que deixara de complir la seua funció primitiva. Ara, cada vegada que plou, l'aigua que evacuava la gàrgola de les cobertes queia de ple per la façana i

provocava un toll a la porta d'entrada principal del convent. Les humitats han fet mossa en els murs i en la porta de fusta que dona accés al recinte. L'antiga gàrgola estava tallada, sorprenentment, en marbre travertí, un material inusual per a este tipus d'elements.

La nova peça ha sigut dissenyada i tallada a mà pel pedrapiquer Luis Matamoros, que ha utilitzat pedra calcària de Santa

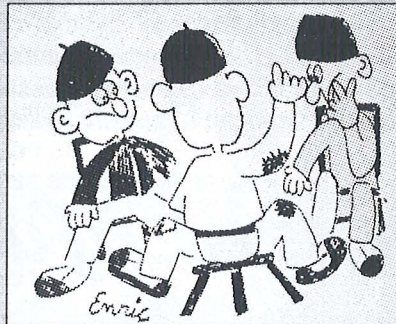
Magdalena.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

1. Una vegada més els benicarlandos hem sabut demostrar la nostra històrica capacitat d'integració de tradicions alienes. En la romeria a sant Gregori els tafaners van vore una autèntica manifestació que penjava de les canyes o bastons que duïen dames i falles: una carabasseta com si anaren a creuar el desert, una petxina pelegrina com si anaren a sant Jaume i, això sí que era nostre, una paperina de romer. Una d'elles més enfervorida va preguntar si l'any que ve podria complementar els penjolls amb un rotllo i una veteta verda, que un dia va vore a la tele uns que ho duïen. Pobra la nostre pelegrina, no sabia que sense tota eixa quincalla, tants viatges no li asseguren el cell!

2. Una altra nota curiosa del dia va ser que el sant va haver-se d'esperar davant de l'Ajuntament que li llegiren la cartilla des del balcó. Per si faltava una cosa que afegir a la festa, resulta que el 9 de maig, dia 129 de l'any en el calendari gregorià, ha estat instituït Dia d'Europa. Per què? No en atenció als benicarlandos, com voldria imaginar el president Camps, sinó, en un exemple més del menyspreu del govern de Zapatero i d'Europa pels valencians en gene-

ral, per ser l'aniversari de la proposta per part del ministre francès Robert Schuman d'una unió francoalemanya per a explotar el carbó i l'acer. I l'any vinent a la canya o el bastó li afegirem també una bandereta blava, amb estrelletes.

3. Alarma, alarma! A un exregidor de cultura li han furtat el cotxe del garatge... se l'havia deixat amb la clau posada! Que no ho sabia ell, home amb anys d'experiència en el govern local, que els pitjors lladres treballen dins de casa!

4. El nou alcalde deu tindre molta faena endarrerida perquè es veu que per sistema refusa la majoria de les invitacions a papussa que l'anterior batlle acceptava encantat. Este d'ara no pot assistir a paelles i comunions fraternes, però va passant amb un costum que deu haver adquirit com a treballador de l'educació pública: té al despatx un calaix ple de rosquilletes, caramelts i altres llepolies.

Que tot se sap.

5. I de les jardineres de ferro, què en direm? Al cap del passeig Ferreres Bretó, sobre la calçada, sembla que han de fer més mal que bé. Hi ha qui ja s'hi ha deixat una bona factura en xapa del cotxe. Encomanen permòdols i després no en saben què fer i tot és una nosa... Com que els cotxes per Benicarló, després del memorable estudi sobre el trànsit, van tan amples, es veu que podem continuar clavant la pota.

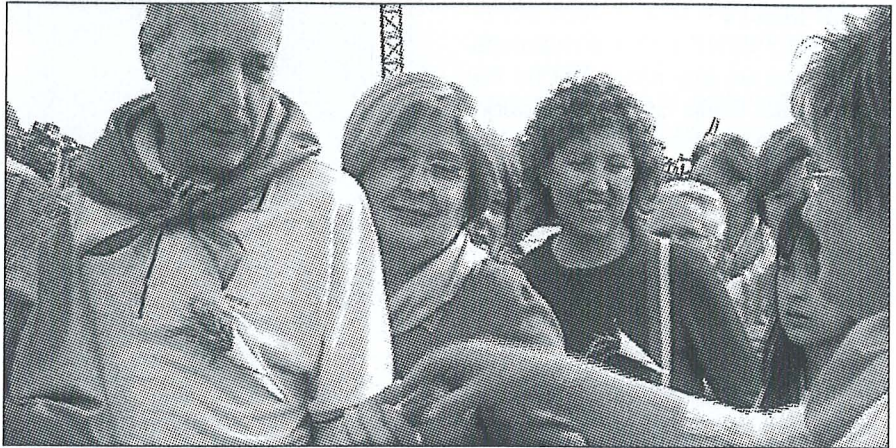
6. Un tafaner es queixa de la creixent influència papal en els titulars de La Veu. Troba que deu ser producte d'un infecció d'ortodoxia catòlica que últimament hi apareixen molts titulars amb objectes o llocs maleïts: la butaca de l'alcalde, el Barranquet... O això o és que en esta no treballen professionals del periodisme. Vés a saber, però per si és una falta de recursos lingüístics, ell mateix en proposa un grapat: funest, rebutjable, menyspreable, indesitjable, pervers, pervertit, maligne, roí, nociu, malèvol i malintencionat.

7. L'alcalde va ser multat per aparcar el cotxe sobre un gual de minusvàlids. Ha pagat ja la multa? Volem vore el rebut de pagat. Que ens l'envie i el publicarem com a exemple de civisme. La mujer del César...

10.000 persones amb Sant Gregori

text NATÀLIA SANZ

Més de deu mil persones han participat enguany de la Festa en honor a Sant Gregori. La multitudinària romeria va ser l'acte central de la celebració d'enguany, en la que l'Associació d'Amics de Sant Gregori compleix el vint-i-cinquè aniversari de la seua fundació. Amb la paperina de romer en la solapa i el mocador de la Romeria al coll, els romers sortiren de l'església de Sant Bartomeu a les nou del matí, acompanyant a la imatge del sant. Els dos quilòmetres que separen la ciutat de l'ermita van ser recorreguts a ritme de xaranga. A meitat del trajecte, l'associació va repartir les tradicionals paperines de confits, tot un símbol de la festa. Fins no fa massa anys, els nuvis els regalaven a les seues núvies la paperina en senyal d'a-

mor. A l'arribar a l'ermita, s'ha celebrat una missa de campanya en honor a Sant Gregori.

Al finalitzar, han començat a cuinar-se les tradicionals paelles. Enguany, van ser quaranta. La primera, com mana la tradició, va partir de Sant Gregori amb destinació al Centre Geriàtric. La resta, es repartia entre el nombrós públic que es concentrava en la contornada de l'ermita. En total,

tres mil dos-centes racions de paella van ser degustades pels benicarlandos.

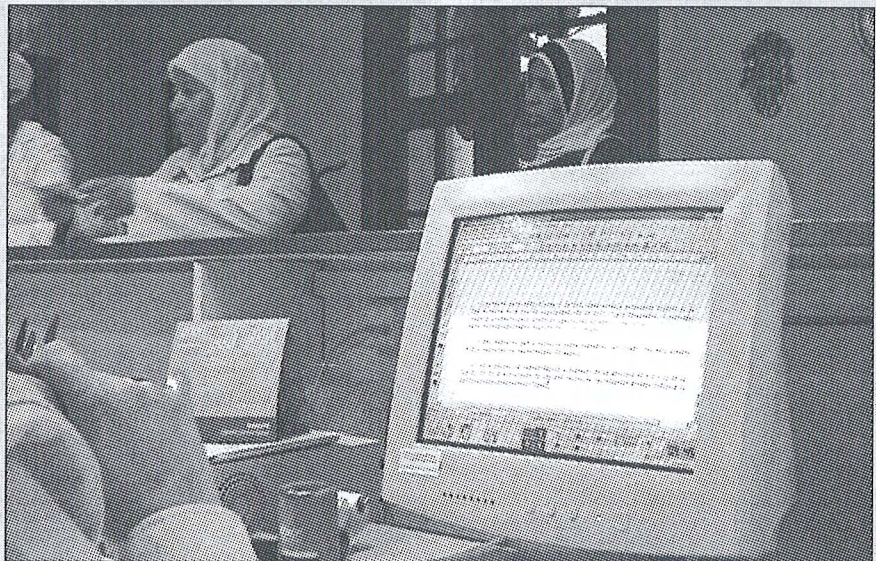
A les set de la tarda, Sant Gregori tornava novament a l'Església de Sant Bartomeu en romeria, després de passar un dia amb els benicarlandos en el camp que va salvar d'una plaga de llagostes en el segle XVII.

1.600 persones regularitzades

text NATÀLIA SANZ

La passada setmana finalitzava el termini de presentació de sol·licituds per a la normalització d'estrangers en el nostre país. A les comarques de Castelló, han sigut de l'orde de dotze mil les instàncies presentades. A Benicarló, mil sis-cents estrangers han sol·licitat la regularització de la seua situació.

Juan María Calles, subdelegat del Govern en la província de Castelló, s'ha mostrat satisfet amb el procés extraordinari que s'ha iniciat i ha indicat que esta mesura afavorirà la disminució de la delinqüència. Calles ha assegurat que quan els sol·licitants obtinguen la documentació que els acredite la seua situació legal en el nostre

país "tindrem ciutadans i no delinqüents". En este sentit, el subdelegat ha assegurat que hi ha una relació directa entre la presència

de població estrangera il·legal i l'augment dels índexs de delinqüència en la província de Castelló.

Posposen la solució a la Mar Xica

La platja de la Mar Xica continuarà comptant amb els mateixos accessos un any més. Així ho ha assegurat Enric Escuder, alcalde de Benicarló, desdient una de les primeres promeses que va fer quan va assumir el càrrec. Segons el primer edil, el pressupost ascendeix a uns dos-cents deu mil euros, la qual cosa fa necessari convocar un concurs per a adjudicar les obres.

Els terminis marquen com a data d'inici de les obres el mes de juliol, "el que suposava tindre que inhabilitar la platja durant els mesos de màxima afluència", ha dit Escuder. En este sentit, s'ha optat per continuar amb el procés administratiu i iniciar les obres quan passen els mesos d'estiu. "El que farem de moment és un aplanada del ferm i netejar la plat-

ja perquè els usuaris se'n puguem estar", ha assegurat. El nou pas-seig que es projecta construir en la Mar Xica contempla l'edificació d'un mur de contenció que separe la platja de la carretera i que impedisca que l'aigua inunde el vial

durant episodis de temporal marítim. Este anunci ha indignat els veïns de les partides de Riu, Surrach i Aiguaoliva, que confien en la promesa que el nou equip de govern havia realitzat.

La reina es diu Maria Rico

text NATÀLIA SANZ

María Rico Febrer, Dama de l'Agrupació Empresarial de Turisme de Benicarló, ha sigut triada Reina de les Festes 2.005 de Benicarló. María te deneu anys i treballa a un bufete d'advocats a Benicarló. Una urna i el vot secret de més de trenta persones ha assentat María en el tron de les Festes Patronals de Benicarló. L'acte tenia lloc en l'Auditori Municipal, davant de l'atenta mirada de nombrosos benicarlandos. Les deu Dames proposades per altres tantes associacions locals de la ciutat, ocupaven l'escenari. Cada any, el

consistori recorre a un quadrant rotatiu establert fa anys per a

designar a les que seran les màximes representants de la ciutat durant les festes patronals del mes d'agost. D'elles, una serà la Reina de les Festes. Dos van ser enguany les candidates que es van presentar a la votació. Els nervis es palpaven en l'ambient quan el president de la Comissió de Festes donava lectura a l'acta.

A María, consells no li van a faltar perquè la seua germana Àngela va ser, ara fa tres anys, la Reina de les Festes de Benicarló. Una cosina seua també ho ha estat. I es que hi ha qui porta a la sang això de ser Reina.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 NATÀLIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO,
 TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
 JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
 SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
 CUC, XAVIER BUF
 MUSSOL, CARLE
 JOSEP V. TAUS, T
 SEGARRA, ROBE
Fotografies/ NATA

Light

La Guillotina

text ROBESPIERRE

Vostés, segurament, ja se n'hauran adonat d'aquesta moda que s'està instaurant a la nostra societat, eixa per la qual tot s'ha de rebaixar. Els mitjans de comunicació ens bombardegen contínuament amb productes d'aquesta mena, desengreixats o "fat free", baixos en calories, desnatats, etc. i es veu que aquesta moda també ha arribat a La Veu.

Fixin-se. Últimament, el tracte que dispensen als membres del nou equip de govern, Psoe-Bloc, sembla defugir de qualsevol paregut de la realitat a la qual ens tenien acostumats amb el personal del PP. Garrotada per ací, garrotada per enllà.

No calia que la cosa fos massa grossa, "el martillo d'herejes" que m'han encolomat a mi (i que xalo utilitzant-lo), és com la germaneta de la caritat al costat de la "apisonadora nacional" que La Veu aplicava a aquesta "ximple gent". Si més no, el regidor Paco Flos i l'ara, també regidor a pèl, Mundo, devien tindre tot un camp de panissoles que ni amb una dalla de grans dimensions les podrien rotobatar. I dic roto, perquè suposo ja devien haver fet números per comprar un roto-

bàtor; amb la marxa que portaven, segurament a mà, haurien acabat esllomats. Això sí, segurament, a càrrec del pressupost municipal.

I de cop i volta, ara, tinc la sensació que La Veu està canviant el seu estil.

Fixem-nos bé com que el que dic no és només una sensació, sinó que té cap i peus. Per exemple, i n'hi haurien més, la panissole passada, crec, va ser el colofó del que estic notant. Certament, li van donar una cofa de panissoles al nou alcalde per l'actitud incívica d'aparcar en el lloc dels minusvàlids. Però no creuen que sobrava el comentari final, que estaven convençuts que pagaria? Si ho hagués fet Mundo, no vull ni pensar-ho! Menys terrorista (i ja en parlarem), de tot!

Sembla que estan fent seues les paraules de nadar i guardar la roba. Ara, només es dediquen a tornar a traure els draps bruts del PP, si el pont del Barranquet, si la junta de seguretat, si les clavegueres, si... No ho sé, però fa una mica de tuf aquesta mena de embranzida unidireccional. Serà que els han fet por les paraules del tal Rosseau?

A veure si els passarà com als

del Bloc quan les eleccions locals. Li van voler ficar tant de sífó al vi (per allò de la indefinició, a veure si esgarrapaven més vots), que van acabar igualits. I després tot són bandades. Esperem que siguem capaços de mantindre la línia, i que açò d'ara només siga l'espera dels 100 dies. Ja saben que els que es passen amb açò del light poden acabar anorèxics, de vots... i de clients.

Però la indefinició sembla que s'apega (i això que el senyor Escuder m'inspira confiança), i així ho hem vist en el pressupost d'enguany, és la primera vegada de la democràcia benicarlanda que un pressupost s'aprova per urgència i obviant, quasi per complet, el debat a les comissions. I per a més indefinició, com no saben si aconseguiran finançament exterior tiren del recurs fàcil, demanar als bancs. I qui pagarà la factura d'aquest endeutament tan bestial, que no arribarà de fora?

Preparem-nos els ciutadans, a la nostra hipoteca li haurem d'afegir la de l'Ajuntament. Tots a veure Coca-cola light! La xispa de la vida!

NOTA DE L'AJUNTAMENT: L'Ajuntament de Benicarló pretén establir una relació directa entre l'Ajuntament i la població local i no limitar-se als principis de democràcia representativa. Vol implicar la ciutadania en la presa de decisions i per a això s'han d'articular els mecanismes necessaris per tal d'arribar a una autèntica democràcia participativa, eix fonamental en la implementació de l'Agenda 21 Local.

Amb aquesta finalitat, es posa en marxa el Fòrum de

Participació Ciutadana, com a òrgan consultiu i amb la finalitat de fomentar la participació pública en la vida municipal. L'objectiu: Millorar la qualitat de vida actual i futura.

Per tant, tal i com ja es va quedar en l'última reunió, el proper dia 17 de maig, ens tornarem a reunir, a l'Auditori Municipal a les 21:00 hores.

Juan Lores (Regidor de Participació Ciutadana)

PERE BAUSÀ, J.COS, EL
RRIEL, NATALIA SANZ, EL
S LLUCH, RAMON PARÍS,
OLITO, JORDI MAURA, G.
SPIERRE I EL SAMARUC
LIA SANZ I JUAN CARLOS
COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/

964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. **La Veu** es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

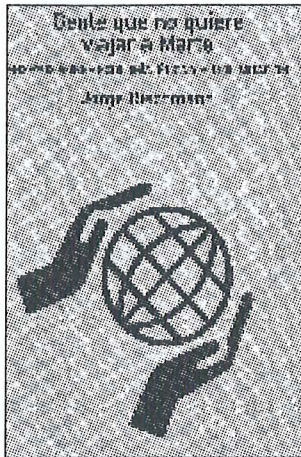
Gent que no volem anar a mart (i 3)

El passat 5 de maig, el diari El País publicà dues notícies valorades de forma molt diferent. A la secció d'Economia s'informava que aquest abril havia sigut el millor de la història quant a la matriculació de turismes amb 133.437 unitats. Aquesta dada "millorava" el descens de matriculació del primer trimestre de 2005. La secció de Societat publicà que "Espanya és el país industrialitzat on més augmenten les emissions de diòxid de carboni (CO2)". El gasos d'efecte hivernacle ja tripliquen el màxim permès pel Protocol de Kioto. La matriculació d'automòbils és un indicador del creixement econòmic i es considera que és bo que pugui. Però si hi ha més cotxes, augmenten les emissions de CO2 i s'afavoreix el canvi climàtic. La contradicció entre el creixement econòmic i la conservació mediambiental, sovint, no és percebuda com a tal. O s'espera, confiadament, que la tecnologia ho solucioni en un futur. El pensament dominant, inspirat pel neoliberalisme, considera el creixement econòmic, la creació de riquesa, com imprescindible pel progrés de la societat. Però, és realment necessari produir i consumir cada cop més?

L'editora en cap del diari The Economist, Frances Cairncross -en el seu llibre Ecologia SA- afirma que el creixement econòmic és inevitable i necessari per la pobresa de la població del tercer món i el creixement demogràfic. També, perquè la majoria de la gent prefereix ser més rica que protegir l'entorn. És evident que moltes persones dels països subdesenvolupats necessiten més bens econòmics i de serveis per a tenir una vida plena, però no diríem el mateix de molts de nosaltres, ciutadans d'un primer món opulent. Ja s'encarrega la publicitat de crear-nos noves necessitats, de fer-nos sentir incomplets si no tenim el darrer producte llençat al mercat. L'expublicista Frédéric Beigbeder escriu en la seva crítica novel·la 13,99 €: "quan a força d'estalviar aconseguireu pagar el cotxe dels vostres somnis, aquell que jo hauré llançat en la meua darrera campanya, jo hauré fet que passi de moda. Sempre vaig tres passes davant vostre perquè quedeu frustrats".

Darrerament, els pensadors neoliberals mantenen la tesi que la pobresa és la causant del deteriorament mediambiental al tercer món, establint-se una mena de cercle viciós; sols el creixement econòmic permetrà la conservació del medi. Es basen en que als països industrialitzats els índex de contaminació ambiental han baixat a mesura que es feien més rics. La Iniciativa sobre la Pobresa i el Medi Ambient de l'ONU afirma que la pobresa o el creixement de població no malmeten "necessàriament" l'entorn. És possible desenvolupar-se econòmicament i conservar, a la vegada, el medi ambient. No és obligat fer-se ric primer i després tenir cura de l'entorn.

El creixement econòmic depèn molt dels avenços tecnològics. Les tecnologies s'han de contemplar com a

possibilitats, no com obligacions. L'energia nuclear era considerada cap els anys vuitanta com la solució energètica del futur, actualment com una opció en declivi. La biotecnologia i els organismes transgènics -promoguda pels neoliberals- no han de ser necessàriament una opció de futur. No s'ha de caure en l'anomenada fal·làcia del naturalista: "si es pot fer, cal dur-ho a terme". A finals dels noranta, l'expressió "Nova Economia" feia referència a la fase del capitalisme globalitzat amb creixement continuat, sense crisis cícliques, gràcies a les revolucions tecnològiques; en aquest cas internet i les noves tecnologies de la comunicació. Malgrat tot, el sistema econòmic mundial entrà en crisi a principis del segle XXI i no ha tornat

a una fase expansiva de creixement fins fa poc. Tot aquest increment de riquesa mundial no ha disminuït la pobresa del tercer món, és més, s'ha agrejat les diferències entre els països rics i els pobres, sobretot amb els d'Àfrica. En canvi, el deteriorament mediambiental mundial ha continuat augmentant: pèrdua de biodiversitat i d'hàbitats, canvi climàtic, esgotament de recursos naturals...

El capitalisme "funciona" per l'obtenció de lucre o de benefici econòmic. Per a que més persones puguin lucrar-se, s'ha de produir, vendre i consumir més, en definitiva s'ha de créixer. El creixement econòmic és consubstancial amb el sistema capitalista, sobretot, amb el neoliberalisme.

Durant els darrers anys, han anat apareixent diverses alternatives. La Cimera de Rio 92 promogué el desenvolupament sostenible com alternativa al model neoliberal dominant. El desenvolupament sostenible pretén crear un món materialment suficient, econòmicament viable, ecològicament perdurable i socialment equitatiu sense posar en perill les necessitats de les generacions futures. Fins avui, i en gran mesura, només són paraules molt boniques.

Molts ciutadans de països del primer món s'estan rebel·lant -d'una forma "controlada"- contra aquest sistema econòmic que ens fa viure cada cop més ràpid, sense valorar les coses, els moments, els llocs, els menjars... És el moviment Slow format per gent que vol controlar els ritmes i velocitats de la seva vida. Nasqué a partir d'un moviment italià, l'Slow food, contra el menjar ràpid o fast food però, actualment hi ha Slow Cities, Slow Sex, Slow Schooling...

El filòsof Jorge Riechman proposa una ètica de l'autolimitació. L'espècie humana té unes capacitats expansives -tecnològiques, demogràfiques, econòmiques, energètiques...- que ens han dut a l'extralimitació i al deteriorament ambiental. Caldria afavorir una cultura de l'autolimitació de la implantació de tecnologies perilloses, l'ús de l'energia, del transport, l'ocupació d'ecosistemes, demogràfica, l'activitat productiva... Sinó, sols quedarà Mart per a uns pocs humans.

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 483

text EL LECTOR

Encara estic estabornit. No pot ser. Segur que tot és un malson o una broma de mal gust. No hi ha cap explicació més. Tot el que conten al tema de la setmana sobre el festival de despropòsits en les obres del Barranquet sembla increïble. O els (i)responsables són una colla de cínics que tant se'n foten del mort com de qui el vetlla o, el que és encara molt pitjor, són un grapat d'inútils que només es mereixen que algú els lligue amb una corda en un dels pilars del pont en un dia de riuada. I ara què passarà? A qui hem de demanar responsabilitats de tanta inoperància? Busca qui t'ha pegat!

Vostés, senyora Garcia, apunten que tots els polítics del nostre Ajuntament són responsables del desgavell. És cert, uns per omisió i els altres per omisió de l'omissió. Però compte, no tots tenen el mateix grau de responsabilitat, que quede clar. Hi ha qui, si tinguera allò que els taurins anomenen *vegüensa torera*, s'hauria de gratar la butxaca i fer-se'n càrrec de les despeses generades per tan monumental empastre. Ara que, no, no val la pena burxar més perquè qualsevol dia d'aquests se'ns farà malbé la melsa o el fetge o vaja vosté a saber quina víscera i ens agarrarà un cobriment de cor sense caler. Deixem-ho córrer i ja ens en tornarem a recordar quan vinga la propera gota freda.

Li donen, amb tots els mèrits del món, una cofa de panisses al senyor alcalde per haver estacionat el seu potent vehicle d'en-

ginyeria alemanya en un espai reservat per a minusvàlids. Em penso que era el conegut Capità Enciam que ens recordava que els "petits gestos són poderosos" i aquest ha estat un gest molt lleig. I prou. Tal i com diuen els tafaners cal esperar que Escuder pague la corresponent denúncia i que no ho torne a fer. Em sembla bé que a *La Veu* no li hagen dedicat al tema aquest més línies que les necessàries. Amb un assumpte com aquest es pot fer tota la demagògia que un vulga, dedicar-hi portades, articles de fons, reportatges o fins i tot editorials...

“
*Si l'infractor
haguera estat
Mundo també
hagueren matat el
tema amb una
panissola i un
comentari?*”

però, estic segur, a mi em continua semblant molt més escandalós, per exemple, això del Barranquet. Què vol que li diga? Només una pregunta, senyora Garcia: si l'infractor haguera estat el senyor Mundo, també hagueren matat el tema amb una panissola i un simpàtic comentari de la colla dels tafaners? I els altres, què hagueren fet els altres?

Els delictes han pujat a Benicarló. Aquestes coses sempre em torben una mica. La notícia va acompanyada d'una informació sobre el procés de regula-

rització d'estrangers i m'ha semblat llegir com un representant de l'autoritat i l'ordre barreja la població estrangera amb l'augment de la delinqüència. No està mai bé això de generalitzar.

Trenta milions és el pressupost de Benicarló. Sí que devem ser un poblet de calbot quan llijo les xifres astronòmiques que costa, per exemple, la festa d'aniversari de Bécam i l'espais guel o els diners que la dictadura xinesa donarà cada any al Barcelona per lluir propaganda de Pequín a la samarreta blaugrana.

Pere Bausà em segueix esgarriant. Jo tampoc no vull anar a Mart, ni vull que hi vagen els meus fills... però no m'importaria que hi anara segons qui. No a Mart, sinó fins i tot més lluny.

Aquesta setmana van ben servits pel que fa a la informació cultural. Això està bé. Teatre, llibres, més llibres, música i... el Charro de Jalisco. The Captain m'ha recordat el genial Bigote Arrocet, personatge digne d'aparèixer en la seua revista i a qui haurien de dedicar un monogràfic un dia d'aquests, tal i com ja van fer amb genis de l'espectacle com ara el Hermanos Calatrava, Marianico el Corto o l'inimitable Manolo Escobar. Piticlín, piticlín!

Molt fort el còmic, molt fort.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.

Tan nacionalistes que es pensen que són i ni una ratlla del vint-i-cinc d'abril ni de la manifestació de València.

EL DUBTE: Per què el debat de pressupostos el van protagonitzar l'ex-regidor de Cultura i l'actual regidor de Patrimoni?

Centenari de Juan Valera

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

Va nèixer en Cabra l'any 1824, descendent d'una família aristocràtica. Va estudiar Filosofia i Dret i va ingressar en el cos diplomàtic. Va exercir funcions diplomàtiques en diverses ambaixades d'Europa i Amèrica. Va ser diputat i va ocupar importants càrrecs en l'administració. En 1861 va ingressar en l'Acadèmia de la Lengua Española. Va morir l'any 1905.

Valera va ser un home de món, elegant, distingit i refinat, d'una gran cultura, i amb una certa dosi d'escepticisme i ironia distanciadora.

Com a escriptor es va sentir allunyat tant del Romanticisme decadent com del Realisme i Naturalisme del seu temps. Se declarava literàriament com un esteticista. Segons ell, el novel·lista no té com a missió donar testimoni de la realitat o de defensar postures ideològiques, sinó crear obres belles i intel·ligents que servisquen d'entreteniment, de lectura amable. Si cal, ha d'embellir la realitat per evitar els aspectes desagradables.

Malgrat tot, les novel·les de Valera són, d'alguna manera, realistes al escollir els ambients precisos, personatges versemblants i sobretot, per l'anàlisi psicològica, molt minuciosa, que fa de molts personatges.

La seua novel·la més important va ser *Pepita Jiménez* (1874). Està escrita, en la seua major part, en forma epistolar, i narra el lent procés de seducció d'un seminarista, Luis Vargas, per un jove i bella vídua, Pepita Jiménez. És una novel·la fonamentalment psicològica, en la que l'autor analitza la interioritat dels dos protagonistes. Per mig de la correspondència entre Luis Vargas i un

oncle seu capellà, es va presentant la lluita interior entre la vocació religiosa i la fascinació que al protagonista li produeix Pepita.

Una altra novel·la interessant d'aquest autor és *Juanita la Larga* (1895). És un relat amable en el que sobresurt un altre personatge femení, Juanita, en una trama amorosa en el que s'inclouen moltes escenes costumistes de l'Andalusia natal de l'autor.

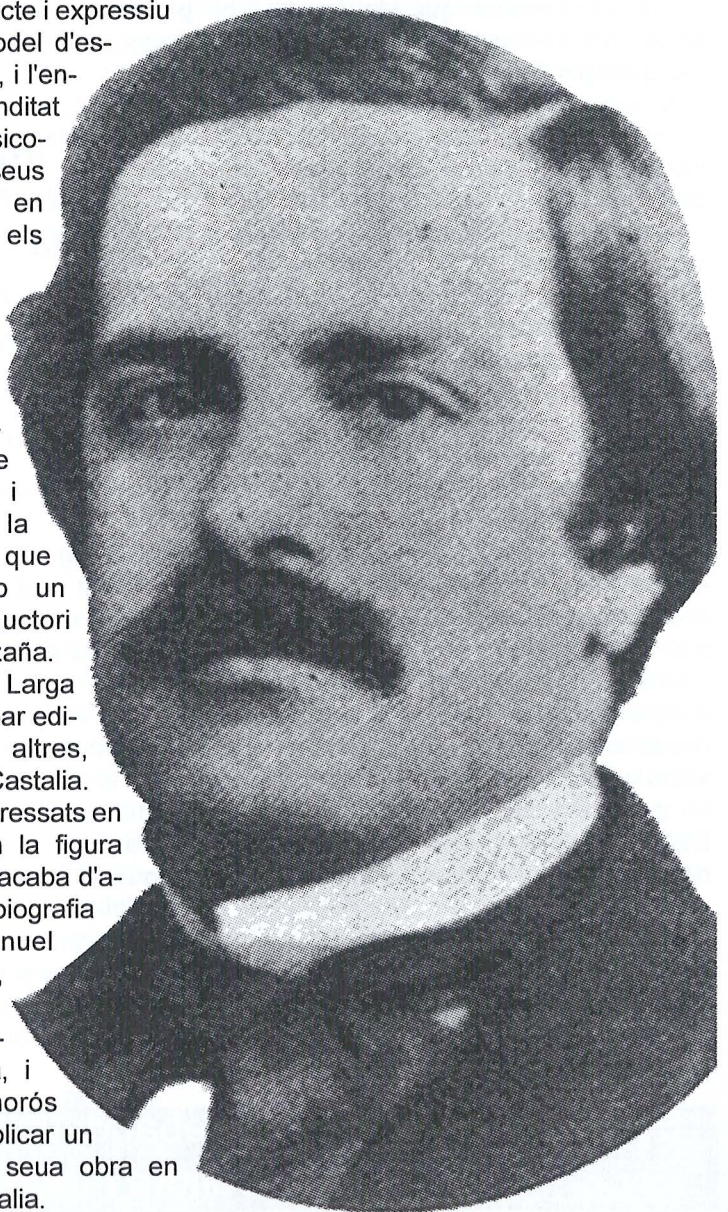
En les novel·les de Valera hi ha dos valors permanents: la perfecció clàssica del seu llenguatge, elegant, correcte i expressiu - vertader model d'espanyol culte -, i l'encert i la profunditat en l'anàlisi psicològica dels seus personatges, en especial els femenins.

Pepita Jiménez es pot trobar en moltes edicions, destaquen les de Càtedra i Castalia, i la d'Espasa que compta amb un estudi introductori de Manuel Azaña.

Juanita la Larga es poden trobar edicions, entre altres, en Alianza i Castalia.

Per als interessats en aprofundir en la figura de l'escriptor acaba d'aparèixer una biografia feta per Manuel Lombardero, Otro don Juan en editorial Planeta, i Andrés Amorós acaba de publicar un estudi de la seua obra en Editorial Castalia.

“
En les seues novel·les hi ha dos valors permanents: la perfecció clàssica i l'anàlisi dels seus personatges
 ”

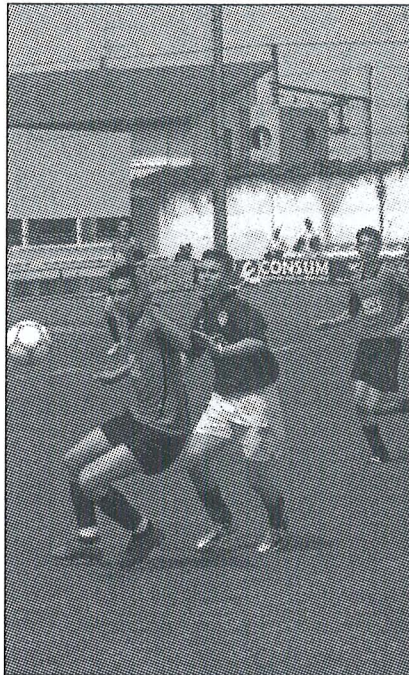

El Juvenil no passa de l'empat

text GREGORIO SEGARRA

En l'últim desplaçament de la temporada el Juvenil benicarlando necessitava imperiosament guanyar per a mantenir intactes les opcions de jugar la lligueta d'ascens. Però no va poder ser i l'empat a zero gols contra el Tonín li deixa poc menys que fora de la mateixa.

Ara només una improbable carambola a tres bandes li deixaria alguna opció. Com no acordar-se ara dels tres punts que els van robar a Puçol el 31 d'octubre o dels altres tres que no els van deixar guanyar a Sagunt fa dues setmanes? I damunt, el políticament correcte és dir que al final els errors arbitrals es compensen i el que uns et lleven uns altres et donen, perquè si no ho dius, després els corporativistes per antonomàsia et passen factura. Doncs no, el que uns et lleven, uns altres no t'ho donen. Almenys, al Benicarló Juvenil aquesta temporada, no. Allà cadascú amb la seva consciència, els que la tinguin.

Resultats del C.F. Benihort:

El C.F. Benihort Cadet va aconseguir una important victòria en el camp del Uni-Sport (1-3) que li assegura l'anhelada tercera plaça en la classificació, passi el que passi aquest dissabte contra el L'Alcora. En la 1ª part ja guanyava 0-3 i havia deixat sentenciat el par-

tit. La consecució del tercer lloc es pot considerar com molt satisfactòria i si en l'últim partit no es perd s'haurà aconseguit també romandre imbatut en el Municipal de les Pistes d'Atletisme, tot un assoliment per als xavals de López Heredia. L'Infantil, al que la Lliga se li està fent curta, també va guanyar (0-2) contra el mateix rival, el que representa la seva segona victòria seguida a domicili. Quant al Futbol-7, el Aleví "A" va donar un pas de gegant en les seves aspiracions al títol de lliga, ja que amb la seva victòria (2-4) en Alcalá, tan sols està a una victòria del mateix mancant dues jornades.

Aquest dissabte, contra l'Alcossebre, pot proclamar-se matemàticament campió si aconsegueix els tres punts. El Benjamí "A", que ja es va proclamar campió la jornada anterior, també va guanyar a l'Alcalá (0-10) amb el debut del jove prebenjamí Joan Bosch que a més va aconseguir un bonic gol.

L'Indret perd contra la Politècnica

text C.H.INDRET

Des de el començament de l'encontre, els valencians de la Universitat Politècnica, van sortir amb l'estratègia de acabar amb el potencial físic, el més aviat possible.

Les importants baixes que pateixen els Peníscolans, amb una banqueta més que curta, ficaven les circumstàncies a favor dels visitants. I així el van fer, imprimint un fort ritme de joc, amb transicions ràpides i fent corre al rival d'allò més bé. Aquesta situació comença

a donar fruits a la Politècnica a partir del minut 25, on fins eixos últims 5 minuts de la primera part, l'Indret Peníscola, va mantindre la seva resistència física.

Dues errades consecutives en el llançament a porteria per part del locals, es benvinguda pels valencians, aconseguint dos gols ràpids al contraatac i ficant terra pel mig acabant la primera meitat amb una còmoda avantatge de 4 gols a favor de la Universitat Politècnica.

El 10-14 del principi de la segona part, ficava en moltes dificultats la possible remuntada de l'Indret

Peníscola. El cop mental de perdre el control del partit en eixos fatídics últims cinc minuts de la primera part, van pesar molt en les aspiracions d'alçar l'encontre. L'entrenador local Robert Papic, ordene un canvi en la defensa, variant l'habitual 6-0 per intentar trencar la dinàmica del partit. Pablo Soriano i Guillermo Segarra, amb una defensa pressionant, fiquen en problemes l'atac valencià, robant balons, però sense sort per aprofitar-los en atac.

C.H. Indret Peníscola: 21
Universitat Politècnica: 33

Derrota a Castelló

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Algú creu que es pot dir alguna cosa al voltant d'un partit que el meu equip ha perdut per sis a un? Com he de tindre jo moral per a posar-me a glossar les excel·lències de l'equip del poble? Després d'aquestes dues i colpidores preguntes, que deixen ben a les clares l'ànim amb el qual em poso a teclejar tecles, ben poca cosa puc dir. Com sempre, diumenge no em vaig comprar cap diari on pogués aparèixer la crònica del partit que el CDB va jugar davant el Castelló amater dissabte anterior, perquè a cap d'aquests diaris regalen res que m'interesse i tampoc no em vaig assabentar fins dilluns que el partit es va verificar en dissabte. No cal dir que les meues fonts habituals van fallar estrepitosament, ja que les pàgines uep comarcals de l'internet eixe estan menys actualitzades que un comptador de la llum de 125 volts de la lute. Total, que com sempre, només sé el resultat i que el gol el va marcar Raül (Martínez, suposo). Tota la resta m'ho puc imaginar sense que ningú m'ho conte de la mateixa manera que s'ho pot imaginar vosté, estimat lector, que no sé què està fent llegint aquesta pàgina amb la gran quantitat d'alternatives que ens ofereix el quiosc, amb revistes de colorins on apareixen fotos de tothom que celebre alguna cosa i completíssims reportatges de casaments, batejos i comunions de les famílies més d'upa del poble.

El proper diumenge el nostre estimat CD Benicarló juga el seu darrer partit de lliga davant el Sagunt, equip representatiu de la capital del Camp de Morvedre, i que ocupa el lloc immediat superior al CDB. És el partit menys transcendental de la temporada,

donat que cap dels dos equips es juga res i no hi ha cap possibilitat que canvien la seua posició a la classificació. Si davant el Borriol a penes hi havia cent trenta persones, el diumenge es pot batre un rècord guines d'eixos que no serveixen més que per a sortir a una poca lliga de llibre que només se'l compra la gent vagarívola que a mi em fa tanta enveja.

Ja s'ha acabat. M'ha dit l'amo tirà i explotador que aquesta setmana no tenim foto, i que a vore si ho feia més llarg perquè no hi ha cap empresa que es vulga donar a conèixer des de la pàgina de futbol de **La Veu**. O siga, que tot i haver pocs anunciants, aquesta pàgina no ven ni una granera. A mi em sembla bé, perquè quan una persona escriu mal agust, té la insistent pressió de l'amo, pateix un *mobbing* escandalós, rep trucades comminatòries a hores intempestives, no coneix la seua descendència i l'amenaça és el seu canal de comunicació habitual, és lògic que tot això quede reflectit a l'hora d'escriure i la clientela ho note amb una certa claredat. Per això estic esperant que s'acabe aquesta lliga dels estrellats, potser la més tranquil·la dels últims anys, per tal d'agafarme tres mesots de vacances i no aparèixer per aquesta pàgina fins a les acaballes del mes d'agost si és que aquest invent encara rutlla.

Encara que la cosa no ve a compte, vaig a reconèixer públicament que dilluns passat em vaig comprar un parell de diaris esportius de Madrid. Morbo pur. Volia vore què deien. La crònica del partit de la jornada, que el Barça havia guanyat al camp del València, apareixia a la pàgina setze. Les quinze primeres estaven dedicades a eixe xicot que fa curses de cotxes que porta una gorra i una samarreta blaves i que es veu que a una carretera que hi ha prop de Barcelona va quedar el segon. Segons m'han dit, va

haver gent que va pagar cinc-cents euros per veure'l passar a tres-cents per hora. Jo no els he vist mai junts (els cinc-cents euros, clar). A mi ni aquest xicot ni l'esport amb què es guanya folgadamente la vida no em diuen res ni m'emocionen ni fan que em pose una disfressa de torero per tal d'animar-lo. Però jo sóc així, un anti-social que no se sap adaptar als temps que corren i que viu al marge de la gent.

M'agradaria acabar aquesta crònica (?) amb un record especial cap al meu amic, expresident i factòtum del Benicarló, Miguel Soriano, a qui dissabte passat se li va morir el pare, Batiste Soriano Pedra. El senyor Batiste ja feia dies que no pujava al futbol però durant molts i molts anys va ser soci del CDB i acèrrim seguidor.

També vull donar un missatge d'ànim cordial, que ve de "cor", al tio Jaume Llorach que durant infinitat de temporades va ser massatgista del nostre club i que actualment està convalescent d'una delicada operació.

LA NOTA. Com cada setmana, un zero per a mi, encara que no patatero, perquè tenen massa bonys.

EN OTRO ORDEN DE COSAS. Aquesta setmana sí que ho sé. El Ràcing Benicarló del meu amic Joseqcki Mateu va perdre per la mínima al camp del Benassal. En canvi, la Penya Valencianista de Juan Pas Sorlí també es va deixar els tres punts al Jaume I en perdre contra el Vinaròs B. Altres resultats: Vinaròs-1, Vila-Real C-3. Vall d'Uixó - 2, San Jorge-0.

Gràcies sant Gregori

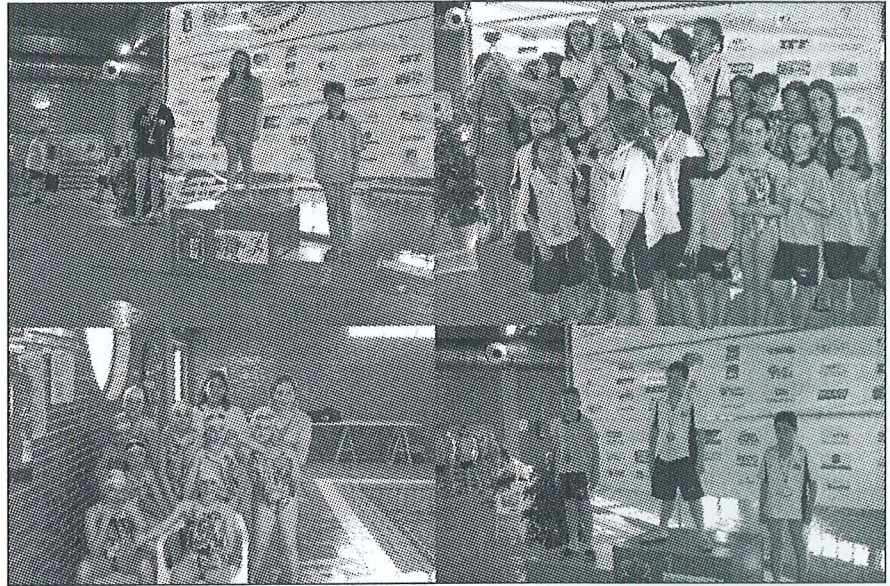
Els nadadors i nadadores del Club Natació Benicarló tornen a demostrar perquè estan a l'elit de la Comunitat Valenciana

text CN BENICARLÓ

El Club Natació de Benicarló té un bon equip, un grup de joves nadadors i nadadores modelats per Lucía, Míriam i Raquel amb "llicència per a guanyar", i la importància del grup es va demostrar novament este cap de setmana a casa, la vespra de sant Gregori, a la piscina municipal de Benicarló en la disputa del VI Trofeu Ciutat de Benicarló (7/05/05), on va quedar consolidat el títol de millor equip de la Província de Castelló i on van nadar entre els millors equips de la CV i d'altres Comunitats, aconseguint el 3r lloc, tant masculí com femení, per equips.

Al nostre trofeu van acudir un total de 10 Clubs, amb nadadors d'excel·lent nivell i que no van dubtar a felicitar als organitzadors en una celebració de dos sessions (matí i vesprada) que va transcórrer amb absoluta normalitat, assistint les autoritats de la ciutat i un públic que va omplir les grades.

Un trofeu que calia veure'l i gaudir-lo i, que a títol individual és va arrodonir amb Albert Astor Capafons que va aconseguir una medalla de plata en els 100 metres lliures i destacant, també,

Raquel Fabregat Roig amb tres medalles, bronze en 400 m lliures, bronze en 100 m lliures i plata en els 200 m'estils, fulminant els seus anteriors cronos.

Raquel Fabregat es desplaçarà este pròxim cap de setmana a la ciutat de València en la III Concentració Autònoma de Promeses (14 i 15 de maig), en el complex esportiu de la Petxina i el Polisportiu de Natzaret, sent una de les 10 nadadores de la CV triades com a promeses de la temporada i que en esta ocasió va arrossegar, novament, l'equip, que feia el tercer lloc en la classi-

ficació general. Felicitats.

CLASSIFICACIÓ GENERAL PER CLUBS

CLASSIFICACIÓ CONJUNTA

- 1º- P SAN AGUSTIN / Aragón
- 2º- CN ELCHE
- 3º- CN BENICARLO
- 4º- CN LLIRIA
- 5º- C VALENCIANO
- 6º- CN VILA-REAL
- 7º- CST-CST COSTA AZAHAR
- 8º- CN VINARÒS
- 9º- C AQUATIC CASTELLO
- 10- CN DOM BOSCO

Concurs de pesca d'El Mero

text EL MERO

Dissabte passat 30 d'abril va donar començament al social de pesca infantil i juvenil del club esportiu de pesca "El Mero" de Benicarló amb una participació de 17 concursants. El dia no va ser especialment bo pel que fa a captu-

res encara que la majoria van endur-se algun exemplar, tot i que van ser escasses.

Es va començar amb alguns canvis quant a les puntuacions i a les normes de peixos encara que es mantien les dues classificacions de selecte i variat, i esperem veure l'acceptació i el resultat d'aquestes

noves normes, esperant que siguin del grat de la majoria.

El club recorda que dissabte 14 de maig se celebra el concurs interclubs sènior entre els clubs "El Mero" de Benicarló i "La Lubina" de Vinaròs a la platja de la mar Xica de les 20.00 fins a les 2.00.

Juan José Martorell: "al C.F. Benihort li dec tot el que sóc"

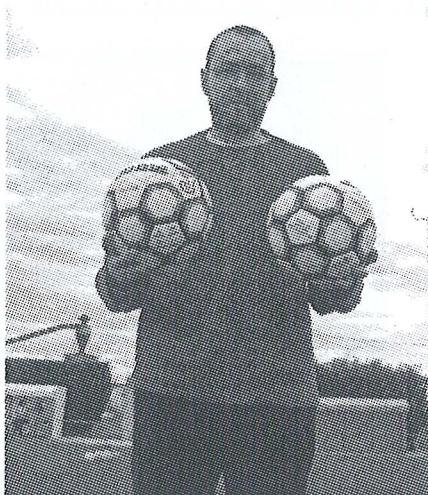
entrevista GREGORIO SEGARRA

Juan José Martorell Domingo. Nascut a Benicarló fa 33 anys. Format com jugador en el Benihort C.F. i en el Juvenil del C.D. Benicarló. Va començar a entrenar en el C.F. Benihort, va seguir amb el Benicarló Amateur; Càlig en 2ª Regional, amb el qual va aconseguir el campionat de lliga i ascens a 1ª Regional; Vinaròs Juvenil; Alcanar, en 1ª Regional i l'actual és la 2ª temporada en el Morella C.F., amb el qual s'ha proclamat campió de lliga a cinc jornades de finalitzar la lliga, sent el primer equip provincial que aconseguix l'ascens matemàticament.

Està en possessió del Nivell II d'Entrenador. És del Reial Madrid i un apassionat del futbol-base, al que dedica tot el temps que pot, i un poc més.

- Com es duu això de ser ja un entrenador famós a pesar de la seva joventut?

J.J.M.: Això de famós ho dius tu, jo no em considero tan famós, però és bo saber que el treball que realitzes i la dedicació que li poses d'alguna forma se't reconeix.

- Bé, a Morella és tot un ídol...

J.J.M.: No està bé que ho digui jo, però és que el que hem assolit tot l'equip crec que ens fa un poc ídols a tots, tant a mi, com als jugadors, que són els autèntics protagonistes del que hem fet.

- Per a la pròxima temporada el seu nom sona com entrenador de diversos equips de la comarca. On anirà a entrenar finalment?

J.J.M.: La veritat és que jo no he escoltat res i en aquests moments ni tan sols m'ho plantejo, però òbviament amb qui primer vaig a parlar és amb la gent de Morella que tan bé s'han portat amb mi i, a

partir d'aquí, decidiré una o altra cosa.

- A més d'entrenar al Morella, també ajuda en el futbol-base del Benihort duent un equip benjamí. D'on treu el temps?

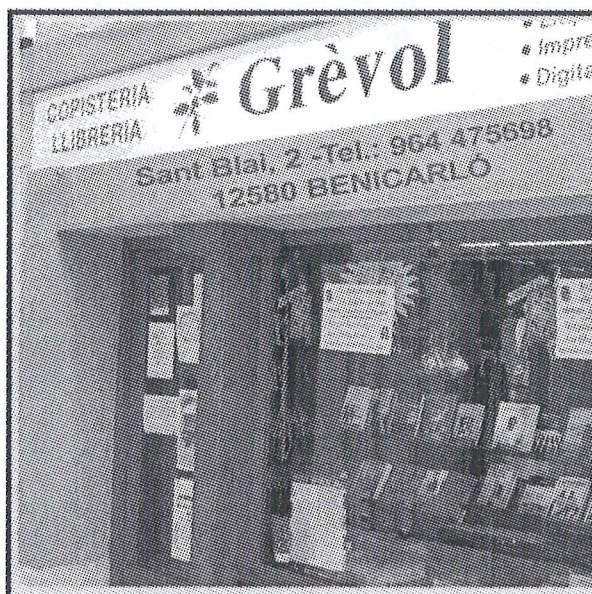
J.J.M. Doncs és una bona pregunta que ni jo mateix sabria respondre del tot. La veritat és que jo al C.F. Benihort li dec tot el que sóc, perquè és on m'he criat esportivament i el que s'aprèn de petit es duu tota la vida en la sang, i un poc, com agraïment, estic ajudant en el que puc, però qualsevol dia d'aquests la dona em pot posar damunt la taula els papers del divorci.

- Quina opinió li mereix la labor comarcalitzadora que s'està portant a terme en la comarca dels Ports, en quant al futbol es refereix?

J.J.M. Creo que, tard o d'hora, si no en totes les comarques, en moltes, s'haurà d'acudir a això. L'experiment dels Ports està donant resultat, si bé bona part de l'èxit es deu als pares que estan molt involucrats en el projecte.

- Quin és el seu somni inassolible com entrenador de futbol?

J.J.M. Entrenar en primera, però com tu has dit, és inassolible.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores